

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ΄

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο: «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ. 4003 – 4120

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο επιχειρείται, ουσιαστικά, η απορρύθμιση των ελάχιστων επιτρεπόμενων ορίων προστασίας και εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Σε κρίσιμα ζητήματα δεν εξασφαλίζονται ούτε τα ελάχιστα όρια του Ευρωπαϊκού Δικαίου, ενώ η εφαρμογή κρίσιμων διατάξεων του εκθέτει τη χώρα σε άμεσο κίνδυνο να υποστεί κυρώσεις από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Οι ροές των προσφύγων εξαρτώνται από συγκεκριμένους γεωπολιτικούς παράγοντες και δεν αντιμετωπίζονται με λύσεις σαν αυτές του παρόντος νομοσχεδίου.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν αφορά στη διαχείριση του προσφυγικού και σίγουρα δεν έχει σχέση με διεθνή προστασία. Επιτρέψτε μου να καταθέσω μία διαφορετική άποψη και προσέγγιση. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποσκοπεί, κυρίως, στη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας, όσο υπερβολικό και αν ακούγεται αυτό. Τα συμφέροντα της τουρκικής ολιγαρχίας οδηγούν σε ένα μπαράζ αξιώσεων προς την Ευρωπαϊκή Ένωση που διαμορφώνει ένα συνεχές παζάρι μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας. Η ολιγαρχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θέλει να δώσει στην Τουρκία όσα επιθυμεί, χωρίς όμως συνέπειες. Την κατευνάζει πάντοτε με ελληνικά έξοδα, είτε με παραχωρήσεις στις τουρκικές αξιώσεις στο Κυπριακό ή στο Αιγαίο είτε, όπως και σήμερα, με το απαράδεκτο νομοσχέδιο για το άσυλο.

Η κυρίαρχη ολιγαρχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θέλει να

απορροφήσει το προσφυγικό κύμα που διογκώνεται διαρκώς λόγω της δράσης του τουρκικού милитарισμού στη Συρία και στο Κουρδιστάν ή από την παραοικονομία της βιομηχανίας trafficking που στήνεται σε βάρος προσφύγων μέσα στο έδαφος της Τουρκίας. Δεν επιθυμεί, όμως, να δυσανεστήσει την καλύτερη πελάτισσα της πολεμικής της βιομηχανίας, την Τουρκία.

Εμείς, όπως πάντα, θα πληρώσουμε τον λογαριασμό, απρόθυμοι να δυσανεστήσουμε είτε την Ευρωπαϊκή Ένωση είτε την Τουρκία. Φοβόμαστε να πιέσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να πράξει τα αυτονόητα, να πειθαρχήσει στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και να αντιτάξει στον ερντογανικό милитарισμό αντίμετρα και κυρώσεις.

Τέλος, θέλουμε να ικανοποιήσουμε και τα ξενοφοβικά ευρωπαϊκά κέντρα. Αντί, λοιπόν, να δίνουμε στους πρόσφυγες τα αρμόζοντα ταξιδιωτικά έγγραφα, καθιστούμε αδύνατη την παροχή διεθνούς προστασίας για το 80% των όσων τη δικαιούνται. Ως χώρα βασίζουμε την επιβίωσή μας στην αυστηρότερη ερμηνεία μιά του Διεθνούς Δικαίου, σε ό,τι αφορά τα εδάφη και τα σύνορα της.

Το Διεθνές Δίκαιο, όμως, είναι σύστημα που απαιτεί σεβασμό στην ολότητά του. Η ελαστική α λα καρτ εφαρμογή του σε σχέση με το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο θα μας απογυμνώσει μελλοντικά από την ίδια απαίτηση της ίδιας αυστηρής εφαρμογής, σε ό,τι αφορά στην υφαλοκρηπίδα ή στα σύνορά μας.

Αδυνατούμε να κατανοήσουμε ποια σκοπιμότητα επιβάλλει, λόγου χάριν, την αντιανθρωπιστική εξαίρεση από την κατηγορία των ευάλωτων ατόμων όσων πάσχουν από μετατραυματικό στρες από το ναυάγιο στο άρθρο 20. Οι άνθρωποι αυτοί δεν ναυάγησαν σε κρουαζιέρα αναψυχής, αλλά σε απεγνωσμένο ταξίδι προς τη σωτηρία.

Ποια σκοπιμότητα επιβάλλει τις αντιανθρωπιστικές ρυθμίσεις του άρθρου 39 παράγραφος 10, σύμφωνα με τις οποίες όταν ο αιτών δεν συμμορφώνεται με τον κανονισμό λειτουργίας του κέντρου διαμονής του, θα περιορίζονται ή και θα διακόπτονται οι υλικές συνθήκες υποδοχής; Αναφέρομαι στην παράγραφο 10α. Ή το ακραίο μέτρο της παραγράφου 10β όπου αν ο αιτών δεν συμμορφώνεται με απόφαση μεταφοράς του, θα δημιουργείται τεκμήριο ότι δεν επιθυμεί την υπαγωγή του στη διεθνή προστασία.

Είναι εξοργιστική η υιοθέτηση τέτοιων θέσεων που αντιβαίνουν αντιθέτως και ευθέως στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο ο σεβασμός στην αξία του ανθρώπου αποτελεί πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας. Η αξία του ανθρώπου δεν περιορίζεται από φυλή, χρώμα ή θρησκεία και δίνει δικαιώματα και επιλογές και σε όποιον διαμένει σε κέντρο, αλλά και στον φυλακισμένο ακόμα.

Με τη διάταξη, λοιπόν, του άρθρο 51, παραβιάζουμε ευρέως τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού. Τιμωρούμε και εκδικούμαστε ανήλικους που ούτε τη συνείδηση των πράξεων τους έχουν ούτε τη δυνατότητα να αντιταχθούν στη βούληση των μεγαλύτερων τους, αποκλείοντάς τους από το δικαίωμα ένταξης στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση του δημοσίου εκπαιδευτικού συστήματος. Κι, όμως, η συμβολή των ανήλικων προσφύγων μπορεί να είναι πολύ σημαντική.

Πέρυσι το Μικρό Εθνικό, το φυτώριο του Εθνικού μας Θεάτρου, έδωσε μία συγκλονιστική παράσταση για το δράμα των ανήλικων ασυνόδευτων προσφύγων, «Το ταξίδι», ένα έργο που άλλαξε ζωές, στο οποίο συμμετείχαν ηθοποιοί του Εθνικού, έφηβοι Έλληνες και έφηβοι πρόσφυγες, κάποιοι από αυτούς ασυνόδευτοι. Μετά την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου τέτοια παράσταση, κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να ξαναπαιχτεί πότε.

Σας καταθέτω το επίσημο πρόγραμμα του Εθνικού Θεάτρου και δύο από τις δεκάδες κριτικές του έργου.

(Στο σημείο αυτό η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σοφία Σακοράφα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποια σκοπιμότητα επιβάλλει την αντιανθρωπιστική ρύθμιση του άρθρου 53, που καταργεί τη δυνατότητα απασχόλησης και παρέχει το δικαίωμα αυτό μόνο μετά πάροδο εξαμήνου και υπό

τον όρο ότι δεν έχει ληφθεί απόφαση για το άσυλο σε πρώτο βαθμό;

Δεν έχω, δυστυχώς, τον χρόνο να αναφερθώ σε καθένα από τα δυστοπικά αυτά άρθρα του νομοσχεδίου. Το πνεύμα και η μέθοδος του νομοσχεδίου είναι προφανής και ατελέσφορη. Προβάλλετε σαν αξία τη μείωση του πληθυσμού των προσφύγων και μεταναστών που δικαιούνται ή αιτούνται άσυλο με την συνολική τροποποίηση των διαδικασιών υποδοχής και τη συσσώρευση διαδικαστικών εμποδίων και τον εξευτελισμό των πραγματικών δικαιούχων. Με το παρόν νομοσχέδιο εκπαιδεύουμε τον ελληνικό λαό στην κατεύθυνση των ταπεινότερων φόβων και συνδρόμων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, η Χρυσή Αυγή απουσιάζει από τη Βουλή, αλλά οι επιδιώξεις της και οι ξενοφοβικές αντιλήψεις της αντί να στιγματίζονται σαν βαρβαρότητα, αποκτούν με το ψευτοδύλημα της ασφάλειας θεσμική κανονικότητα.

Κύριε Υπουργέ, προσπαθείτε να δικαιολογήσετε τις αντιανθρωπιστικές ρυθμίσεις με το ταπεινό ψευδοερώτημα της ασφάλειας. Θα σας θυμίσω, λοιπόν, τη φράση του Τόμας Τζέφερσον: «Όσοι θυσιάζουν την ελευθερία για την ασφάλεια δεν είναι άξιοι ούτε για την ασφάλεια ούτε για την ελευθερία».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.